flydelse paa Mestrene, og det er et Resultat, som vi paa alle mulige Maader ville forhindre. — Ved § 17 er der den Divergents eller Hovedvenighed mellem Flertallet og Mindretallet, som jeg tidligere tillod mig at fremhæve, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt § 1 skal medtages eller ikke blandt de Bestemmelser, for hvis Overtrædelse der er fastsat Straf. Det ærede Mindretal har ment at burde opstille en anden Redaktion af Forslaget, motiveret ved, at, naar § 1 udgaar, ville de andre Bestemmelser ikke spille en saadan Rolle, at Straffebestemmelserne særligt bør fastsættes for dem. Vi have i og for sig selvfølgelig ikke Noget imod denne Redaktion at indvende, men vi have kun ment, at, naar vi holde paa § 1, er der ingen Anledning for os til at foreslaa en Forandring. Det, der stemmes om, er altsaa i Virkeligheden, om § 1 skal medtages eller ikke. Motiveringen, hvorfor Flertallet tilraader Thinget at beholde den Bestemmelse, har jeg allerede havt Leilighed til at komme ind paa ved Omtalen af § 1, og jeg antager at kunne henholde mig til, hvad jeg i saa Henseende har udviklet. Der er til denne Paragraf af et Par ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag om, at Minimum af Bøden skal forandres fra 1 til 10 Kr. Vi have ment, at der paa dette Punkt ikke var Grund til at fravige Lovforslagets Bestemmelser, navnlig i Betragtning af, at dette Minimum jo ogsaa gjaldt for Lærlinge, og der kunde jo dog efter Omstændighederne en Bøde af 10 Kr. være temmelig haard, saaledes at, naar det oprindelige Forslag har nøiedes med 1 Kr., har man ikke set afgjørende Grunde til at forandre den til 10, idet Domstolene villle have det i deres Magt efter Omstændighederne at rykke den laveste Sats høiere op. — Endelig er der til § 18 af et Par ærede Medlemmer stillet nogle Ændringsforslag, af hvilke jeg ganske vist tror paa Udvalgets Vegne at kunne acceptere dem, der ere stillede under Nr. 8 og 9, som anbefalelsesværdige, idet der der istedetfor „i Kontraktsforholdet" foreslaas sat: „efter dennes Paastand", og istedetfor Punktumet i Slutningen af 3die Stykke foreslaas sat „," og tilføiet: „saafremt ingen af Parterne under Sagen har gjort Fordring paa, at Erstatningen fastsættes af kyndige og uvillige Mænd." Det har jo ganske vist ikke været Tanken, at denne almindelige Regel skulde være udelukket, fordi der gaves Vedkommende nemmere Adgang, og forsaavidt er Tanken heldigere udtrykt. Hvad derimod angaar Forslagene under Nr. 6 og 7, tror jeg indtil videre at burde forbeholde mig mine Udtalelser, indtil jeg har hørt, hvorledes de enkelte Forslagsstillere ville motivere dem. Jeg tror saaledes at have gjennemgaaet de vigtigste Ændringsforslag, og jeg skal slutte med foreløbig at anbefale Forslagene og særlig henholdsvis Flertals- og Mindretalsforslagene til det høie Things velvillige Afstemning.

Rump: Som det høie Thing vil se, er det kun paa meget faa Punkter, at der har viist sig Divergentser indenfor Udvalget. Jeg skal tillade mig nærmere at begrunde de af min ærede Sidemand (Kayser) og mig stillede Ændringsforslag til Udvalgsforslagets § 17 og det dertil hørende Ændringsforslag til § 1, som angaar det, saavidt jeg kan skjønne, vigtigste Punkt, med Hensyn til hvilket der har viist sig Uoverensstemmelser i Udvalget. Jeg skal, hvad den formelle Affattelse angaar, henvise til, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at det, som det egentlig dreier sig om, er Spørgsmaalet om, hvorvidt „§ 1" i 1ste Membrum af § 17 skal blive staaende eller skal udgaa. Spørgsmaalet er, hvorvidt Indgaaelsen af et Lærlingeforhold, uden at der oprettes skriftlig Kontrakt, skal medføre Straf for den Næringsdrivende, eller om Følgen kun bliver, at der ikke kommer noget Kontraktsforhold istand med de dertil sig knyttende Rettigheder for enhver af Parterne. Det er den eneste Betydning af vore Ændringsforslag. Naar vi have foreslaaet en anden Form, er Grunden følgende: Naar man foreskriver Straf for Undladelsen af at oprette skriftlig Kontrakt, er det ganske naturligt, at Hovedbestemmelsen i Straffeparagrafen slutter sig hertil, og at det i et nyt Membrum foreskrives, at den samme Straf skal komme til Anvendelse, saafremt Parterne i Kontraktsforholdet gjøre Brud paa dette. Naar man derimod ikke sætter Straf for Undladelsen af at oprette skriftlig Kontrakt, blive de Tilfælde, som første Membrum i § 17 kommer til at omfatte, saa faa og lidet praktiske, at de ikke egne sig til at danne Grundlaget for Hovedbestemmelsen i Straffeparagrafen. Det vil da være det Naturligste, jevnsides med dem i en enkelt Sætning at opregne samtlige Straffetilfælde. En lignende formel Betragtning gjør sig gjældende med Hensyn til Ændingsforslaget under Nr. 1 til § 1. Naar man nemlig vil foreskrive Straf for ikke at oprette Lærekontrakt og bestemme, at denne Straf skal ramme den Næringsdrivende, er det naturligt, at § 1 affattes saaledes, at det bliver ham, hvem Forpligtelsen til at sørge for Oprettelsen af skriftlig Kontrakt kommer til at paahvile. Hvis derimod Følgen af, at der ikke oprettes skriftlig Kontrakt blot er den, at der overhoved ikke kommer noget Kontraktforhold istand, at altsaa begge Parter ere lige stillede, forsaavidt de ikke opnaa, hvad de have tilsigtet i Kontrakten, er det naturligt, at § 1 affattes i Overensstemmelse dermed. — Efter at have forudskikket dette med Hensyn til den formelle Affattelse, skal jeg tillade mig at søge nærmere at begrunde, hvorfor vi have forment ikke at kunne gaa ind paa det ærede Flertals Forslag og altsaa heller ikke paa den høitærede Ministers Forslag med Hensyn til Straffebestemmelsen. Lærlingeforholdet er et rent privatretligt Forhold. De almindelige Regler, som gjælde efter alle Landes Lovgivninger, særlig efter dansk Ret, er,